

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/515/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2610207282
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2610207282.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Fedora Benku a Mgr. Renáty Gavalcovej, v právnej veci navrhovateľa: P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., S. M. XXXX/XX, zastúpeného splnomocnencom Advokátskou kanceláriou OLEXOVA VASILISIN s.r.o., so sídlom Bratislava, Dunajská 18, IČO: 36 820 059, proti odporcom: 1/ A. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., O. XXX/X, zastúpený advokátkou JUDr. Máriou Trylčovou, Senica, J. Kráľa 738/12, 2/ SILVER spol. s r.o., so sídlom Senica, Štefana Pilárika 2663/26, IČO: 31 434 321, zastúpený advokátkou JUDr. Alenou Arbetovou, Holíč, Námestie sv. Martina 3/A, o náhradu škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, o odvolaniach navrhovateľa a odporcu 1/ proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 07. apríla 2014, č.k. 5C/102/2010 - 170 v spojení s opravným uznesením zo dňa 13. júna 2014, č.k. 5C/102/2010 - 218, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo vyhovujúcej časti a zamietajúcich častiach m e n í tak, že odporca 2/ je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.830 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 02.06.2010 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku návrh voči odporcovi 2/ a v celom rozsahu návrh voči odporcovi 1/ z a m i e t a .

O náhrade trov konania účastníkov rozhodne odvolací súd samostatným uznesením.

Odporca 2/ je povinný zaplatiť náhradu trov konania štátu v sume 352,39 eur do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku na účet Okresného súdu Senica.

Odporca 2/ je povinný zaplatiť súdny poplatok z návrhu na začatie konania v sume 289,50 eur na účet Okresného súdu Senica.

Odporca 2/ je povinný zaplatiť odporcovi 1/ sumu 100 eur, do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zastavil konanie o návrhu navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 4.467,90 eur s úrokom z omeškania 9% ročne od 22.05.2010 do zaplatenia. Odporcovi 1/ určil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.535 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Návrh navrhovateľa voči odporcovi 1/ vo zvyšku zamietol a voči odporcovi 2/ v celom rozsahu zamietol. Zároveň určil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť odporcovi 1/ náhradu trov právneho zastúpenia v sume 3.086,43 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku právnej zástupkyňi odporcu 2/ JUDr. Alene Arbetovej a určil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť odporcovi 2/ náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2.641,64 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku právnej zástupkyňi odporcu 2/ JUDr. Alene Arbetovej, a určil odporcovi 1/ zaplatiť súdny poplatok vo výške 152 eur a náhradu trov konania štátu 265,37 eur na

účet Okresného súdu Senica. Opravným uznesením zo dňa 13. júna 2014, č.k. 5C/102/2010-218 opravil piaty odsek výroku rozsudku, tak že navrhovateľ je povinný zaplatiť odporcovi 1/ náhradu trov právneho zastúpenia v sume 3.086,43 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, právnej zástupkyňi odporcu 1/ JUDr. Márii Trylčovej. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ sa návrhom podaným na súd prvého stupňa dňa 27.07.2010 domáhal, aby súd určil odporcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 14.742 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 22.05.2010 do zaplataenia, titulom náhrady škody na zdraví za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré mu vzniklo v dôsledku úrazu zo dňa 14.07.2007, ktorý mu spôsobil odporca 1/, ktorý bol za spáchaný prečin ublíženia na zdraví súdom odsúdený. Odporca 1/ s návrhom navrhovateľa nesúhlasil, namietal nedostatok svojej pasívnej vecnej legitímácie s poukazom na ust. § 420 ods. 2 O.z., keď v čase, kedy došlo k udalosti, od ktorej navrhovateľ odvodzuje právo na náhradu škody bol v pracovnoprávnom vzťahu s odporcom 2/, na základe dohody o vykonaní práce zo dňa 01.01.2007. Odporca 2/ s návrhom nesúhlasil. Uviedol, že odporca 1/ si plnil svoje povinnosti a oznámil navrhovateľovi, že vzhľadom k jeho vysokému stavu opitosti ho nevpustí do priestorov Hotela Branč. V knihe prevzatia a odovzdania služieb a taktiež ani v inšpekčnej knihe sa dňa 14.07.2007 nenachádza žiadny záznam, ktorý by potvrdzoval, že v priestoroch Hotela Branč, ktorý bol strážený odporcom 2/ prišlo k poškodeniu zdravia navrhovateľa. O poškodení zdravia navrhovateľa sa odporca 2/ dozvedel, až keď bol predvolaný na súd. Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ za súhlasu odporcov 1/, 2/ vzal svoj návrh späť v časti o zaplataenie sumy 4.467,90 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 22.05.2010 do zaplataenia, súd v zmysle § 96 ods. 1 O.s.p. konanie o návrhu navrhovateľa v tejto časti zastavil. Po čiastočnom späťvzátí návrhu si tak uplatňoval navrhovateľ od odporcov 1/, 2/ sumu 10.274,10 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 22.05.2010 do zaplataenia. Súd prvého stupňa mal vykonaným dokazovaním preukázané zo spisu Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/179/2007, že rozsudkom Okresného súdu Senica zo dňa 13.12.2007, č. k. 2T/179/2007-53, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 13.12.2007 súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Senica a obvineným A. H. dňa 08.11.2007 a potvrdil ju v znení, že odporca 1/ je vinný, že dňa 14.07.2007 asi 00:02 hod. v Senici pred reštauráciou Branč fyzicky napadol P. W. tak, že ho nevpustil do priestorov reštaurácie Branč, ale ho strčil zo schodov nachádzajúcich sa pred touto reštauráciou, následkom čoho P. W. spadol a utrpel zlomeninu krčka stehennej kosti vľavo s hospitalizáciou v nemocnici od 14.07.2007 do 26.07.2007 s predpokladanou dobou liečenia asi 1 rok. Zo spisu Obvodného úradu Senica č. 280/08 súd zistil, že rozhodnutím úradu bol P. W., teda navrhovateľ, uznaný vinným z priestupku proti občianskemu spolunažívaniu, ktorého sa dopustil tým, že dňa 14.07.2007 v noci o 00:05 hod. pred Hotelom Branč v Senici sa hrubo správal voči A. H., teda odporcovi 1/, ktorému sa vyhrážal tak, že ho dá zbiť B. a povedal mu, že ho zabije. Bola mu uložená pokuta 500,- Sk. Z lekárskeho posudku o bolestnom a sťaženi spoločenského uplatnenia, vypracovaného dňa 22.03.2010 MUDr. M. T. vyplynulo, že bolestné navrhovateľa za zlomeninu krčka ľavej stehennej kosti komplikovanú nekrózou hlavice ohodnotil počtom bodov 260 a súčasne bolestné zvýšil o polovicu, teda na 390 bodov, nakoľko navrhovateľ absolvoval dve operácie. Sťaženie spoločenského uplatnenia navrhovateľa za obmedzenie pohyblivosti ľavého bedrového zhybu ťažkého stupňa ohodnotil počtom bodov 300 a súčasne ho zvýšil na dvojnásobok, teda na 600 bodov z toho dôvodu, že pacient má vo veku 21 rokov implantovanú totálnu endoprotézu bedrového kĺbu pre úraz. Súd prvého stupňa vo veci vykonal aj znalecké dokazovanie, a to znaleckým posudkom č. 7/2013, vypracovaným dňa 20.08.2013 znalcom z odboru zdravotníctvo, odvetvie chirurgia a traumatológia MUDr. Alanom Suchánkom, z ktorého znaleckého posudku vyplynulo, že základné bodové hodnotenie za bolesť navrhovateľa spôsobenú zlomeninou krčka stehennej kosti vľavo komplikovanou neurózou hlavice znalec ohodnotil počtom bodov 260 a zvýšil ho o polovicu na 390 bodov, nakoľko zlomenina krčka stehennej kosti sa u navrhovateľa nezhojila, vznikla buď bionekróza hlavice stehennej kosti alebo pseudoartróza, a preto bolo potrebné tento stav riešiť operačne a nahradiť ľavý bedrový kĺb umelým kĺbom. Znalec ohodnotil i trvalé následky sťaženia spoločenského uplatnenia v dôsledku úrazu, a to počtom bodov 300 v dôsledku ťažkého obmedzenia pohyblivosti ľavého bedrového kĺbu. Konštatoval, že tento stav by navrhovateľa obmedzoval v jeho fyzických aktivitách, ak by pracoval a bol fyzicky aktívny, avšak nakoľko je navrhovateľ v invalidnom dôchodku pre trvalé následky z predchádzajúceho ťažkého úrazu má výrazné fyzické ako aj mentálne a psychické obmedzenia a nepracuje, nerobí žiadnu fyzicky náročnú aktivitu, takže v porovnaní s predchádzajúcim spôsobom života pred úrazom zo dňa 14.07.2007 nie je výraznejšie obmedzený. Právne súd prvého stupňa vec posúdil podľa § 420 ods. 1, 2, § 441, § 444, § 106 ods. 1 O.z., podľa § 3, § 4, § 5 zákona č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia. Súd prvého stupňa sa zaoberal uplatnenou námietkou nedostatku pasívnej vecnej legitímácie odporcu 1/. Dospel k záveru, že odporca 1/ má v danom konaní pasívnu vecnú legitímáciu. Odporca 1/, ktorý bol v pracovnoprávnom vzťahu s odporcom 2/ v čase vzniku

úrazu sa preukázateľne dopustil spáchania prečinu ublíženia na zdraví navrhovateľa. Týmto svojim konaním, ktorým spáchal trestný čin vybočil z činnosti odporcu 2/, ktorého úlohou bolo chrániť objekt Hotela Branč a osoby, ktoré sa v ňom nachádzali na diskotéke a nie páchať trestnú činnosť. Je preto v danom prípade daná priama zodpovednosť odporcu 1/, z čoho vyplýva, že práve odporca 2/ nie je v predmetnom konaní pasívne legitimovaný, preto súd návrh navrhovateľa voči odporcovi 2/ zamietol. Návrh navrhovateľa voči odporcovi 1/ súd prvého stupňa považoval za podaný len sčasti dôvodne. Navrhovateľ sa domáhal, aby mu bola súdom priznaná náhrada za bolesť za 390 bodov, čo pri sume 14,89 eur za bod predstavuje sumu 5.807,10 eur. Súd pri výpočte náhrady za bolesť a SSÚ za 1 bod však vychádzal z výšky priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky za kalendárny rok 2006, ktorý predchádzal roku 2007, kedy sa navrhovateľovi stal úraz a vznikol mu nárok na náhradu za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Výška jedného bodu tak predstavuje sumu 13 eur a pri počte bodov 390 náhrada je v celkovej sume 5.070 eur. Súd mal preukázané, že úraz spôsobil navrhovateľovi odporca 1/, avšak súčasne dospel súd k záveru, že k úrazu navrhovateľa prišlo jeho vlastným zavinením, nakoľko v čase úrazu bol navrhovateľ pod vplyvom alkoholu. Spoluzavinenie navrhovateľa na úraze súd zhodnotil vo výške 50%, a preto zaviazal odporcu 1/ zaplatiť navrhovateľovi náhradu za bolesť len vo výške zvyšných 50%, teda v sume 2.535 eur a vo zvyšku návrh navrhovateľa týkajúci sa uplatnenej náhrady za bolesť ako i uplatnených úrokov z omeškania ako nedôvodný zamietol, keď dospel k záveru, že úroky z omeškania navrhovateľ žiada neoprávnene z toho dôvodu, že až do rozhodnutia v danej veci nemal odporca 1/ vedomosť o tom, či a v akej výške má navrhovateľovi náhradu za bolesť zaplatiť. Súd návrh navrhovateľa týkajúci sa náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia za 300 bodov pri uplatňovanej sume 14,89 eur za 1 bod v celkovej sume 4.467 eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne od 22.05.2010 do zaplatenia v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že v konaní nebolo preukázané, že po úraze zo dňa 14.07.2007 prišlo u navrhovateľa k takým kvalitatívnym zmenám podmienok života, ktoré by mali za dôsledok podstatné obmedzenie uspokojovania životných potrieb navrhovateľa. U navrhovateľa prišlo k SSU už v dôsledku jeho ťažkého úrazu po autonehode v roku 2003. Vzhľadom na plný invalidný dôchodok za predchádzajúce postihnutie navrhovateľ nie je vo svojom bežnom živote výraznejšie limitovaný následkami zranenia zo dňa 14.07.2007, nakoľko aj tak nevykonáva a nevykonával žiadne pracovné aktivity. O náhrade trov konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p.. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť odporcovi 1/, ktorý mal v konaní úspech vo výške 75,33% náhradu trov právneho zastúpenia v sume 3.086,43 eur a odporcovi 2/, ktorý mal v konaní plný úspech náhradu trov právneho zastúpenia v sume 2.641,64 eur. Zároveň rozhodol o náhrade trov konania štátu podľa § 148 ods. 1 O.s.p. tak, že určil odporcovi 1/ zaplatiť náhradu trov konania štátu v pomernej výške jeho neúspechu v konaní 24,67 % v sume 265,37 eur (24,67 % zo sumy 1.075,68 eur). Podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch z dôvodu, že navrhovateľ je v konaní od poplatku oslobodený zaviazal odporcu 1/ zaplatiť súdny poplatok z prisúdenej náhrady škody za bolesť v sume 152 eur na účet Okresného súdu Senica.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v zákonom určenej lehote podal odvolanie navrhovateľ. Uviedol k pasívnej legitimácii odporcu 2/, že zodpovednosť za škodu prevádzkovou činnosťou je samostatným dôvodom vzniku uplatneného nároku navrhovateľa. Nie je ničím vylúčený súbeh s inou zodpovednosťou. Exces odporcu 1/ pri konaní pre odporcu 2/, ktorý popisuje súd nie je zákonným dôvodom na vylúčenie tejto zodpovednosti, preto pasívna legitimácia odporcu 2/ v konaní je daná. K hodnote bodu uviedol, že nárok navrhovateľa v danom prípade vznikol podľa ustálenej judikatúry v momente, kedy súčasne poškodený sa dozvedel o protiprávnom úkone (právoplatnosť meritórneho rozhodnutia v trestnej veci, tzn. 13.12.2007) a poškodený sa dozvedel o majetkovej ujme druhu, rozsahu nakoľko, že ju mohol objektívne vyjadriť (po skončení liečenia MUDr. M.I. dňa 22.03.2010). Právny nárok navrhovateľa tak vznikol až v roku 2010. Čo sa týka otázky zavinenia, tak táto bola nevyhnutne riešenou a uzavretou otázkou v trestnom konaní, keďže predmetom trestného konania je zistenie viny a určenie trestu. K úrokom z omeškania navrhovateľ uviedol, že odporcov riadne vyzval odo dňa doručenia výzvy, ktorej nevyhoveli zmierne vyvodzuje nárok na zaplatenie úrokov z omeškania. Tým, že súd nepriznal navrhovateľovi žiadnu náhradu za SSU pochybil. Znalec v znaleckom posudku tvrdí a preukazuje, že zo zistenia má byť vyvodené, že navrhovateľovi má byť znížené bodové ohodnotenie za SSU zo 600 na 300 bodov. Znalec zisťuje, že ujma primerane povahe následkov incidentu má byť ohodnotená počtom bodov 300. Súd bez právneho a logického dôvodu ignoruje zistenia znalca, a teda keďže tieto zistenia sú relevantné, závery, ktoré súd vyvodzuje v rozpore s nimi sú na účely tohto konania nesprávne. Pri náhrade trov konania uviedol, že v danom prípade je daný dôvod hodný osobitného zreteľa na úplne nepriznanie trov odporcov. Navrhovateľ napriek svojmu mladému veku ostal invalidným dôchodcom s mierou zníženia pracovnej schopnosti viac než 70 %, a to v dôsledku zranení, ktoré žiadnym spôsobom

nezavinil. Je doživotne odkázaný len na príjem z nízkeho invalidného dôchodku, ktorý momentálne poberá vo výške 249,10 eur. Akékoľvek vecne neopodstatnené nároky voči nemu neprímerane sťažujú jeho životné podmienky. Navrhol preto zmeniť napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa, návrhu v celom rozsahu vyhovieť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

Odporca 1/ v odvolaní uviedol, že súd prvého stupňa nesprávne posúdil začiatok plynutia premlčacej lehoty. Na vedomosť poškodeného o osobe škodcu nie je potrebné, aby vina škodcu bola vyslovená v trestnom konaní. O tom, že škodu spôsobil odporca 1/ ako zamestnanec odporcu 2/ vedel navrhovateľ od počiatku, t.j. odo dňa 17.04.2007. Pre posúdenie vedomosti navrhovateľa o výške škody na zdraví treba vychádzať z okamihu, kedy si znalecký posudok mohol dať vypracovať prvýkrát a nie kedy si ho dal vypracovať. Tento posudok si mohol dať vypracovať po absolvovaní hospitalizácie, ktorú absolvoval v dňoch 14.07.2007 až 25.07.2007. Nárok navrhovateľa na náhradu za bolesť v súvislosti s operáciou a hospitalizáciou navrhovateľa v dňoch 14.07.2007 do 25.07.2007 je premlčaný. Odporca 1/ ďalej uviedol, že nesúhlasí s právnym posúdením pasívnej vecnej legitímácie odporcu 1/ súdom prvého stupňa. Právnická osoba zodpovedá za škodu spôsobenú jej zamestnancom pri plnení jej pracovných úloh v rámci predmetu činnosti právnickej osoby a to aj vtedy, ak sa zamestnanec svojou činnosťou, ktorou spôsobil škodu dopustil trestného činu. Zodpovednosť právnickej osoby by bola vylúčená v tom prípade, ak by sa zamestnanec dopustil tzv. excesu, t.j. ak by vybočil z medzí činnosti právnickej osoby. Predmetom činnosti odporcu 2/ je ochrana majetku a osôb a činnosť, ktorou odporca 1/ spôsobil škodu bola činnosťou v rámci jeho pracovných úloh a v rámci predmetu činnosti odporcu 2/ a aj keď sa odporca 1/ dopustil trestného činu za jeho činnosť zodpovedá odporca 2/. Súd prvého stupňa nesprávne rozhodol, keď uložil povinnosť odporcovi 1/ zaplatiť navrhovateľovi náhradu škody, pričom poukázal aj na rozsudok NS ČR sp.zn. 25 Cdo 670/2005 z 18.05.2006. So závermi súdu prvého stupňa pokiaľ ide o stanovenie hodnoty jedného bodu 13 eur a pokiaľ ide o nepriznanie sťaženia spoločenského uplatnenia sa stotožňuje. Vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že zranenie navrhovateľa spočívajúce v zlomenine krčka stehennej kosti bolo spôsobené pádom zo schodov. Je pravdepodobné, že navrhovateľ utrpel zlomeninu krčka stehennej kosti pádom z lavičky, za ktorý pád odporcovia nenesú žiadnu zodpovednosť. Nesúhlasí so stanovením miery zavinenia odporcu 1/ na úraze navrhovateľa vo výške 50 %. K úrazu došlo výlučným zavinením navrhovateľa, ktorý si mal byť vedomý svojho zdravotného stavu a nemal sa sám uviesť do stavu opitosti a v tomto stave sa nemal domáhať vstupu za použitia slovných vyhrážok do hotela Branč, ktorý bol chránený strážnou službou odporcu 2/, ktorý na jej výkon použil svojich zamestnancov t.j. odporcu 1/. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

V písomnom vyjadrení odporcu 1/ k odvolaniu navrhovateľa odporca 1/ uvádza, že sa stotožňuje s názorom navrhovateľa, že je daná pasívna legitímácia odporcu 2/. Súd prvého stupňa správne určil výšku hodnoty bodu bolestného v sume 13 eur. Súd prvého stupňa mal určiť, že zavinenie za úraz je výlučne na strane navrhovateľa, ktorý pokiaľ by nebol opitý, odporca 1/ by ho vpustil do objektu hotela a k úrazu by nedošlo. Pokiaľ by nebol opitý nespadol by ani vtedy, ak by ho odporca vytlačil z dverí. Do stavu opitosti sa navrhovateľ uviedol aj napriek tomu, že v dôsledku autonehody v roku 2003 uňho pretrvávali problémy s rovnováhou, trvalé následky mal aj spočívajúce v poruche mozgových funkcií, čo viedlo k zhoršeniu mentálnych a psychických funkcií. K vzniku nekrózy hlavice kĺbu došlo aj z dôvodu, že navrhovateľ nebol operovaný do 6 - 12 hodín po úraze a to v dôsledku požitia alkoholu. Súhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že nárok na úroky z omeškania nevznikol, takisto nevznikol nárok na sťaženie spoločenského uplatnenia a stotožnil sa aj s priznaním náhrady trov konania procesne úspešným účastníkom.

Odporca 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa a odporcu 1/ uviedol, že navrhovateľ v odvolaní pozabudol na jednu podstatnú vec a to poukázanie na jeho zdravotný stav a najmä stav v čase údajného spôsobenia škody, ktorý v konečnom dôsledku s požitým alkoholom ovplyvnil vzniknutú škodu na zdraví. Navrhovateľovi bolo lekárom výslovne zakázané požívať alkoholické nápoje, napriek tomu sa priznal, že požil 5 - 8 piv. Sám navrhovateľ uviedol, že zaspal na lavičke, k tomu treba uviesť, že v tom čase nemal žiadne zranenie a teda by si ho spôsobil vlastnou vinou pádom z lavičky alebo bol v ťažkom stave opitosti, čo potvrdil aj súdny znalec vo svojom posudku. Navrhovateľ nespochybnil, že by k škode mohlo prísť pádom z lavičky, kde zaspal pravdepodobne v stave ťažkej opitosti. Má za to, že tvrdenie odporcu 1/, že škoda spôsobená trestným činom nie je excesom je nesprávne. Poukazuje na rozsudok NS ČR sp.zn. 25 Cdo 2777/2004, podľa ktorého ide o exces pri zodpovednosti organizácie a plnú zodpovednosť preberá zamestnanec, ak ten sledoval vlastné záujmy a potreby. Navrhovateľ sa odporcovi 1/ vyhrážal ublížením na zdraví. Vzhľadom na povest' osoby, ktorou mu bolo navrhovateľom

vyhrázané, možno mať za to, že sa tohto vyhrážania obával a tak jeho ďalšie konanie sledovalo len jeho vlastné záujmy a potreby a to ochranu výhradne jeho zdravia. Má za to, že odvolania navrhovateľa a odporcu 1/ vo vzťahu k odporcovi 2/ nie sú dôvodné a navrhuje, aby Krajský súd Trnava rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil s tým, že si uplatňuje náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu odporcu 1/ uviedol, že v otázke určenia začiatku plynutia premilčacej lehoty je nevyhnutné vychádzať z počtu bodov stanovených v lekárskom posudku. Základom pre vypracovanie posudku je zdravotný stav pacienta, ktorý musí byť v čase jeho spracovania minimálne ustálený, pretože liečenie je proces a bolo by absurdné, a v súdnictve nemožné ho rozkladať na jednotlivé čiastkové momenty a k nim samostatne uplatňovať nároky poškodeného. Navrhovateľ bol dlhodobo liečený, zdravotný stav mal ustálený až v období roku 2010. Druhýkrát bol operovaný v roku 2008 v období od 31.07. do 15.08.2008. Je nepochybné, že aj keby vznikli pochybnosti ohľadom skutočností, či o lekársky posudok mal navrhovateľ požiadať skôr, najskorším možným termínom kedy tak navrhovateľ mohol urobiť je obdobie až po zahojení rán a následkov uvedenej operácie, t.j. po 15.08.2008. Odporca 1/ uvádza, že východiskom jeho konania bolo plnenie úloh vyplývajúcich z predmetu činnosti odporcu 2/ a preto nenesie žiadnu zodpovednosť. Napriek tomu, že predmetom činnosti odporcu 2/ je ochrana majetku len ťažko možno súhlasiť so záverom odporcu 1/, že konanie ktoré naplnilo znaky skutkovej podstaty trestného činu je plnením pracovných úloh. Zásadným faktom je skutočnosť, že prostriedky použité na ochranu majetku musia byť vzhľadom ku všetkým okolnostiam primerané. Keďže navrhovateľ svojim telesným vzrastom nemohol pre odporcu 1/ predstavovať žiadne ohrozenie, zvolené prostriedky ochrany mali mať úplne iný charakter. Pasívna legitímácia odporcu 1/ je nepochybná, a v žiadnom prípade sa nejedná o plnenie pracovných úloh. Vina odporcu 1/ bola zistená v trestnom konaní, kde bolo zavinenie odporcu 1/ za ujmu na zdraví navrhovateľa jednoznačne skonštatované a teda bolo vylúčené tým spoluzavinenie navrhovateľa. Navrhol zmeniť rozsudok a návrhu v celom rozsahu vyhovieť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolania boli podané včas, oprávnenými osobami - účastníkmi konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., postupom podľa ust. § 214 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa nie je vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp.zn. 5C/102/2010 je určenie povinnosti odporcom 1/, 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť navrhovateľovi sumu 10.274,10 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 22.05.2010 do zaplatenia (potom ako bolo právoplatne konanie o zaplatenie sumy 4.467,90 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 22.05.2010 do zaplatenia z dôvodu čiastočného späťvzatia návrhu zastavené) titulom náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa určil odporcovi 1/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.535 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku voči nemu návrh zamietol, zamietol návrh v celom rozsahu voči odporcovi 2/, rozhodol o náhrade trov konania účastníkov, trov konania štátu a poplatkovej povinnosti.

Podľa § 420 ods. 1 O.z. každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Podľa ods. 2 škoda je spôsobená právnickou osobou alebo fyzickou osobou, keď bola spôsobená pri ich činnosti tými, ktorých na túto činnosť použili. Tieto osoby sami o sebe za škodu takto spôsobenú podľa tohto zákona nezodpovedajú, ich zodpovednosť podľa pracovno-právnych predpisov nie je tým dotknutá.

Podľa § 441 O.z. ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Podľa § 444 O.z. pri škode na zdraví sa jednorazovo odškodňujú bolesti poškodeného a sťaženie jeho spoločenského uplatnenia.

Z obsahu spisového materiálu vyplynulo, že navrhovateľ sa domáha náhrady škody na zdraví a to náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia, ktoré náhrady mu vznikli v dôsledku úrazu zo dňa 14.07.2007, ktorý mu spôsobil odporca 1/ v čase, keď bol zamestnancom odporcu 2/ a vykonával pre

odporcu 2/ činnosť spočívajúcu v ochrane majetku a osôb. K úrazu došlo na tom skutkovom základe, že dňa 14.07.2007 asi o 00:02 hod. v Senici na námestí Oslobodenia pred reštauráciou Branč navrhovateľa napadol odporca 1/ tak, že ho nevpustil do priestorov reštaurácie Branč, ale ho strčil zo schodov nachádzajúcich sa pred touto reštauráciou, následkom čoho P. W. spadol a utrpel zlomeninu krčka stenej kosti vľavo s predpokladanou dobou liečenia asi jeden rok, s hospitalizáciou v nemocnici od 14.07.2007 do 26.07.2007 a následne od 31.07.2008 do 15.08.2008, kde počas oboch hospitalizácií bol navrhovateľ operovaný. Odporca 1/ bol trestne stíhaný a z rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 13.12.2007, č.k. 2T/179/2007-53, právoplatným dňa 13.10.2007 vyplynulo, že súd schválil dohodu o vine a treste uzavretú medzi prokurátorom Okresnej prokuratúry Senica a obvineným A. H. teda odporcom 1/ v znení, že : odporca 1/ je vinný že dňa 14.07.2007 asi o 00:02 hod. pred reštauráciou Branč fyzicky napadol P. W. tak, že ho nevpustil do priestorov reštaurácie Branč ale ho strčil zo schodov nachádzajúcich sa pred touto reštauráciou, následkom čoho P. W. spadol a utrpel zlomeninu krčka stehennej kosti vľavo.

V znaleckom posudku vypracovanom v konaní znalcom MUDr. Alanom Suchánkom pod č. 7/2013 dňa 20.08.2013 bola škoda na zdraví navrhovateľa obodovaná počtom bodov 390 za bolesť a to za zlomeninu krčka stehennej kosti komplikovanú nekrózou hlavice a riešenú TEP ľavého bedrového kĺbu počtom bodov 260 zvýšených o polovicu, spolu 390 bodov. Hodnotenie trvalých následkov a sťaženia spoločenského uplatnenia znalec obodoval ako obmedzenie pohyblivosti ľavého bedrového kĺbu ťažké plným počtom bodov 300. K tomuto znalec dodal, že navrhovateľ má v mladom veku pre komplikáciu hojenia po zlomenine krčka stehennej kosti trvalé následky, ťažký stupeň obmedzenia pohyblivosti bedrového kĺbu vľavo. Tento stav by ho obmedzoval v jeho fyzických aktivitách v mladom veku, ak by pracoval a bol fyzicky aktívny. Nakoľko je ale v invalidnom dôchodku a pre trvalé následky z predchádzajúceho ťažkého úrazu má výrazné fyzické aj mentálne a psychické obmedzenia, nepracuje, takže v porovnaní s predchádzajúcim spôsobom života pred úrazom zo dňa 14.07.2007 nie je výraznejšie obmedzený. Preto sa obmedzenie a strata možnosti uplatniť sa v živote a spoločnosti aj keď v mladom veku v podstate nezmenili v porovnaní s jeho predchádzajúcim spôsobom života ako invalidného dôchodcu po predchádzajúcom úraze z roku 2003. Znalec hodnotil aj stupeň vplyvu alkoholu pri požití 5 - 8 pív navrhovateľom pred úrazom, vzhľadom na jeho predchádzajúci zdravotný stav, kde skonštatoval, že možná hladina alkoholu v krvi navrhovateľa bola od 0,95 do 1,87 promile (5 - 8 pív) vzhľadom na poruchu pečene aj niečo vyššia. Možno u navrhovateľa túto hodnotiť ako minimálne strednú opilosť, kedy sú poruchy koordinácie, zníženie pozornosti, spomalenie telesných úkonov. Jedinec s takouto a vyššou hladinou alkoholu v krvi s existujúcou poruchou funkcie mozgu je ohrozený pádom aj pri podnete, ktorý by u iného takýto pád nespôsobil. Znalec považuje zlomeninu krčka stehennej kosti v podstate za hlavnú a aj jedinú príčinu vzniku nekrózy hlavice stehennej kosti v dôsledku čoho musel byť navrhovateľovi vymenený bedrový kĺb. Optimálna časová hranica operácie po zlomenine krčka stehennej kosti je 6 - 12 hodín ale je ťažko splniteľná. Navrhovateľ bol operovaný s väčším časovým odstupom, takže toto sa tiež mohlo podieľať na vzniku komplikácie, ale taký je u nás bežný liečebný postup. Navrhovateľ utrpel v roku 2003 ťažký úraz s bezvedomím trvajúcim 2 mesiace a niekoľkomesačnou neschopnosťou pohybu. Po rehabilitácii sa už pohyboval bez pomoci ale mával aj pred úrazom zo dňa 14.07.2007 bolesti v bedrových kĺboch, čo bolo najpravdepodobnejšie spôsobené osteoporózou, nakoľko telesná aktivita navrhovateľa nebola vzhľadom na jeho vek taká, aká by bola u zdravého človeka. Znalec jednoznačne konštatoval, že k úrazu t.j. zlomenine krčka stehennej kosti u navrhovateľa nemohlo dôjsť pred jeho príchodom k reštaurácii Branč. Zlomenina krčka stehennej kosti je veľmi bolestivé zranenie. Intenzita bolesti je v rozmedzí stupňa 4 - 5 pri pomyslenej 5 stupňovej škále bolesti. Po úraze potom závisí, či sa poranený hýbe, hlavne či sa hýbe poranená oblasť, panva, dolná končatina, bedrový kĺb. Ak je v klude, tak intenzita bolesti ustupuje a dá sa zniesť. Pokiaľ je poranený výrazne ovplyvnený alkoholom a nepohnute leží na nepostihnutej strane, dokáže si nájsť vhodnú polohu, je možné že dokáže zaspať. V klude je intenzita bolesti v rozmedzí 2 - 3 stupne, prípadne aj menej, vnímanie bolesti alkoholom je ovplyvnené v tom zmysle, že postihnutý je menej vnímavý na bolesť a nedokáže si jasne uvedomiť a zhodnotiť svoj stav. Znalec tiež skonštatoval, že k zlomenine krčka stehennej kosti môže dôjsť priamym mechanizmom pádom nabok, ale aj pádom, kde sa uplatňujú mechanizmy vpáčenia v určitom postavení dolnej končatiny. Preto je rovnako možné, že takáto zlomenina vznikla pádom zo schodov alebo pádom z lavičky na ľavý bok, na oblasť ľavého bedra. Vzhľadom na zdravotný stav navrhovateľa po roku 2003, kedy utrpel vážny úraz by navrhovateľ nemal požívať alkoholické nápoje a určite nie vo väčšom množstve, kde vypitie 5 - 8 pív znalec považuje za vypitie väčšieho množstva alkoholu.

Odporca 1/ namietol premlčanie nároku navrhovateľa na bolesť za operáciu vykonanú v júli 2007.

Podľa § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Súd prvého stupňa vyvodil právny záver, že v danom prípade právo navrhovateľa na náhradu škody z titulu bolestného nie je premlčané. Odvolací súd sa s uvedeným záverom súdu prvého stupňa stotožnil, avšak má za to, že navrhovateľ sa dozvedel, že škodu na zdraví mu spôsobil odporca 1/ ako zamestnanec odporcu 2/ bezprostredne po utrpení úrazu a nie až z trestného rozsudku. Bolesťou je ujma spôsobená poškodením na zdraví, jeho liečením alebo odstraňovaním jeho následkov. O výške škody sa tak navrhovateľ mohol prvý krát dozvedieť až po vykonaní druhej operácie, keď sa jeho zdravotný stav ohľadne bolesti ustálil. Od vykonania prvej operácie bol naďalej a sústavne liečený, keďže po operácii sa mu zlomenina riadne nehojila, mal komplikácie, ktoré pretrvávali až do augusta 2008 a vyvrcholili druhou operáciou, takže ustálenie zdravotného stavu ohľadne bolesti bolo až po skončení hospitalizácie po druhej operácii, teda 15.08.2008. Od tohto dátumu najskôr možno počítat dvojročnú subjektívnu premlčaciu dobu, ktorá uplynula 15.08.2010, pričom návrh bol na súd podaný dňa 27.07.2010, teda pred uplynutím premlčacej doby.

Ďalšou spornou otázkou je pasívna legitímácia účastníkov na strane odporcu. Odvolací súd sa tu nestotožnil s právnym záverom súdu prvého stupňa, ktorý považoval za pasívne legitimovaného odporcu 1/. Je nepochybné, že odporca 1/ vykonával v čase vzniku úrazu prácu pre odporcu 2/, ktorý je súkromnou bezpečnostnou službou na základe dohody o vykonaní práce. Odporca 2/ ako zamestnávateľ má v predmete činnosti ochranu majetku a osôb a odporca 1/ vykonával prácu strážcu v hoteli Branč, bar, ktorá spočívala aj v zabránení vstupu do objektu osobe, ktorá predstavovala riziko pre chránené osoby a majetok. K úrazu navrhovateľa tak prišlo pri plnení si pracovných úloh odporcu 1/, nejednalo sa o žiaden exces. Odporca 1/ tým, že bránil vo vstupe do hotela navrhovateľovi, ktorý bol pod vplyvom alkoholu a slovné sa vyhrážal si plnil svoje pracovné povinnosti. Nemožno mať za to, že by odporca 1/ tým, že bránil navrhovateľovi vo vstupe, pričom ho sotil bránil nejaké svoje osobné záujmy, alebo mal strach o svoju osobu, lebo sa mu navrhovateľ značne pod vplyvom alkoholu vyhrážal, že ho zabije a dá ho zbiť nejakou tretou osobou, ktorá tam ale ani nebola prítomná. Konanie odporcu 1/ aj keď naplnilo znaky trestného činu, nepostrádalo miestny, časový ani vecný vzťah k činnosti bezpečnostnej služby. Z uvedeného potom vyplýva v súlade s ust. § 420 ods. 2 O.z. pasívna legitímácia iba odporcu 2/.

Odvolací súd mal za to, že úraz sa stal zavinením a konaním odporcu 1/, ktorý sotil navrhovateľa a tento spadol zo schodov(nie z lavičky) a zlomil si krčok stehennej kosti vľavo. Zavinenie odporcu 1/ v tomto znení bolo skonštatované v trestnom konaní. V dôsledku zranenia bol navrhovateľ liečený, 2x operovaný, bol mu vymenený umelý bedrový kĺb, čím mu vznikla škoda na zdraví. Súdny znalec ohodnotil vytrpené bolesti počtom bodov 390 a sťaženie spoločenského uplatnenia počtom bodov 300. Súd prvého stupňa náhradu za SSU napriek obodovaniu nepriznal, keď skonštatoval, že výmenou umelého bedrového kĺbu neprišlo u navrhovateľa k takým kvalitatívnym zmenám podmienok života, ktoré by mali za dôsledok podstatné obmedzenie uspokojovania jeho životných potrieb. Takýto záver zaujal aj znalec, ale napriek tomu SSU obodoval počtom bodov 300, tak odvolací súd má za to, že nie je dôvodné znalcom priznané obodovanie navrhovateľovi nepriznať. Medzi účastníkmi bola sporná výška náhrady za 1 bod. Podľa §5 ods.2 z.č. 437/2004 Z.z. je výška náhrady za 1 bod v sume 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve SR zistenej Štatistickým úradom SR za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu podľa ods. 1, podľa ktorého pri určení výšky náhrady za bolesť a SSU sa vychádza z celkového počtu bodov, ktorým sa bolesť a SSU ohodnotilo v lekárskom posudku. Toto ustanovenie upravuje mechanizmus určenia výšky náhrady, pričom náhrada patrí, ak vznikol nárok a preto za rozhodné obdobie je potrebné považovať obdobie vzniku nároku na náhradu, čo je v danom prípade rok 2008, takže pri určení výšky sa bude vychádzať z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve za kalendárny rok 2007, ktorá bola 20.146,-Sk, t.j. 668,72 eur, takže výška náhrady za 1 bod je po zaokrúhlení 14 eur.

Pokiaľ sa týka spoluzavinenia tu sa odvolací súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ tým, že napriek svojmu zdravotnému stavu, ktorý mal po úraze v roku 2003, v dôsledku ktorého mal odporučené nepožívať alkohol sa dostal do stavu opilosti, čím sa mu znížili motorické schopnosti sa tiež pričínil o vznik úrazu, pričom spoluzavinenie vo výške 50% odvolací súd tiež považoval za primerané daným okolnostiam prípadu. Úplné zavinenie navrhovateľom tvrdené odporcami odvolací

súd nepovažoval za dôvodné, pretože, ak by nebol odporca 1/ navrhovateľa strčil zo schodov, tento by nebol spadol a nebol by si zlomil krčok stehennej kosti.

Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam tak odvolací súd priznal navrhovateľovi náhradu za bolesť vo výške 2.730,- eur (390 bodov x 14 eur - 50%) a za SSU vo výške 2.100,- eur (300 bodov x 14 eur - 50%) spolu vo výške 4.830,- eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 2.6.2010 (odporcovi 2/ bola dňa 22.5.2010 doručená výzva na zaplatenie škody na zdraví, kde bola určená lehota na plnenie 10 dní, takže nasledujúci deň po márnom uplynutí tejto lehoty sa dostal odporca 2/ do omeškania) v súlade s ust. § 517 ods. 1 O.z. v spojení s § 3,4 nar. vl. SR č. 87/95 Z.z.. Navrhovateľ má podľa názoru odvolacieho súdu nárok na úrok z omeškania, keďže požaduje náhradu škody na zdraví ako základný nárok, ktorý má pôvod v škodnej udalosti, teda nevzniká až rozhodnutím súdu a je tak odlišný od mimoriadneho zvýšenia náhrady škody na zdraví.

Odvolací súd preto v súlade s ust. § 220 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutých častiach zmenil tak, že určil odporcovi 2/ povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.830 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 2.6.2010 do zaplatenie do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku voči nemu návrh zamietol a v celom rozsahu zamietol návrh voči odporcovi 1/.

O náhrade trov konania účastníkov odvolací súd rozhodne samostatným uznesením do 30 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej (§ 151 ods.3 O.s.p.).

O náhrade trov konania štátu rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods.2 O.s.p. za použitia ust. § 148 ods.1 O.s.p.. Navrhovateľ je v tomto konaní zo zákona oslobodený od súdnych poplatkov, tak je povinný trovy štátu znášať odporca 2/, avšak podľa výsledkov konania iba vo výške 32,76 % (navrhovateľ žiadal 14.742 eur dostal 4.830 eur, takže neúspešný bol v časti zastavenia konania v sume 4.467,90 eur a v zamietnutej časti 5.444,10 eur) z priznanej sumy znalečného vo výške 1.075,68 eur, čo predstavuje sumu 352,39 eur.

O poplatkovej povinnosti rozhodol odvolací súd podľa ust. §2 ods.2 a § 4 ods.2 zák.č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, keďže navrhovateľ je v konaní od poplatku oslobodený určil odporcovi 2/ zaplatiť súdny poplatok z návrhu vo výške 289,50 eur, čo je 6% z priznanej istiny.

Podľa ust. § 147a ods.2 O.s.p. určil odvolací súd odporcovi 2/ povinnosť zaplatiť odporcovi 1/ sumu 100 eur z dôvodu odročenia pojednávania vytyčeného na deň 3.6. 2015 na základe žiadosti právnej zástupkyne odporcu 2/, pričom žiadosť bola odvolaciemu súdu doručená deň pred týmto pojednávaním 2.6.2015 a právna zástupkyňa odporcu 1/ sa na pojednávanie dostavila a uplatnila si dôvodne náhradu sumy 100 eur.

Uvedený rozsudok bol v senáte prijatý pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.